

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 81

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

6 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Το κατωτέρω υπόμνημα ἐπεδόθη πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, διότι ὁ Ὄργανομένος Κλάδος τῶν δημίων δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὸν λόγον τῆς μὴ δημοσιεύσεως τοῦ ὑπογραφέντος Διατάγματος τῆς διαβαθμίσεώς του.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία, διεργηνεύουσα πιστῶς τοῦ δικαίου κότους καὶ κότους τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Κράτους καὶ ἐκπροσωποῦσα ἐν προκειμένῳ τὴν ὁμόθυμον γνώμην τῶν, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ θέσῃ ἐνώπιόν Ὑμῶν σήμερον τὸ σοβαρότερον ζήτημα τῆς επαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεώς των κατόπιν τῆς ἀπαισιοδόξου τροπῆς, τὴν ὅποιαν τοῦτο σημαίνει.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία ἀγωνιζομένη τὸν δίκαιον ἀγῶνα τῆς ἀνορθώσεως τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, τοῦ τροποδοτουμένου πνευματικῶς τὰ 90 ο/ο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἔχουσα συμπαροστώτας εἰς τὴν ὄρασαν τῆς προσπάθειαν ἅπαντας τοὺς ἐκλεκτοὺς διανοουμένους, τοὺς ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιστῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν κοινωνικῶν τάξεων δικαίως ἐπίστευεν, μέχρι τῆς χθές, ὅτι οἱ ἐργάται τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, τὸ ἀπεργαζόμενον τὴν ἐπιμερίαν ἐκατομμυρίων Ἑλλήνων, ἐφελκύσαντες σοβαρὰν πλῆθυν τὴν προσοχὴν τῆς Πολιτείας, ἐπρόκειτο ὀριστικῶς νὰ ἀνασυστῶσι παρ' αὐτῆς ἐκ τῆς φανερίας, τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ταπεινώσεως, εἰς τὴν ὅποιαν αὐτοὶ κατ' ἐξαιρέσειν εἶναι καταδικασμένοι νὰ ζῶσι.

Καὶ εἶχε σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύῃ εἰς τοῦτο:

Διότι, πλὴν τῶν ἄλλων εὐγενῶν προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξοφάλιζον τὴν ἄνευ ἀναβολῆς δημοσίευσιν τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον ἐπανειλημμένως μελετηθὲν, συζητηθὲν, καὶ ἐξετασθὲν ἀπέδιδε σχετικὴν δικαιοσύνην εἰς τὸν Κλάδον τῶν δημοδιδασκάλων, ὑπῆρχεν ἐν προκειμένῳ εὐμενεστέρη προϋπόθεσις, ἡ δεδλωμένη γνώμη Ὑμῶν, καθ' ἣν οἱ διμοδιδάσκαλοι κατέχουσι ἐτὸ ρεκόρ τῆς ἀδικίας καὶ συνεπῶς ἄμεσα ριζικὰ μέτρα ὑπὲρ αὐτῶν ἐθεωροῦντο ἐπιβεβλημένα καὶ πλήρως δεδικαιολογημένα.

Πρὸς τὴν γνώμην Ὑμῶν ἰδιαιτέρως ἀποβλέψας ὁ κόσμος τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς ἀνορθωτικὰς προσπάθειάς Ὑμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν παντοδυναμίαν Ὑμῶν, παντοδυναμίαν, ἥτις ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐκποδῶν οἰονδήποτε ἐμπόδιον, οἰανδήποτε ἀντίρρησην, καὶ οἰονδήποτε κώλυμα, ἐννεοτερνίσθη τὴν πλῆθυν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον «διαβαθμίσεως τῶν δημοδιδασκάλων» ἦτο ἀσφαλῶς Νόμος τοῦ Κράτους καὶ ὡς τοιοῦτος ἐθετε τὴν βί-

αὴν τῆς δημιουργίας ἐνὸς καλύτερου καὶ λαμπροτέρου μέλλοντος.

Πλὴν ὅμως ἡ πραγματικὴ κατάστασις, ἡ δημιουργουμένη μετὰ τὴν ἐκ νέου παρακομπὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους, καίτοι κυρωθέντος διὰ τῆς Ὑμετέρας ὑπογραφῆς, ἐμβάλλει σήμερον εἰς θλίψιν καὶ ἀποκαρδιῶσιν τὰς χιλιάδας τῶν δημοδιδασκάλων, οἱ ὅποιοι ἐδοκίμαζον ἀνακούρῃσιν δεῦν πρὸ τῆς Προεδρικῆς ἐκλογῆς διὰ τηλεγραφημάτων τοῦ Πολιτικοῦ γραφείου, κοινοποιηθέντων καὶ εἰς τὰ μάλλον ἀπομακρυσμένα χωρία, ἐλληροφροῦντο, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τὸ διαγράφον αὐτὴν τὴν τύχην τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, ἐκυρώθη παρ' Ὑμῶν καὶ δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθιστάμενον Νόμος τοῦ Κράτους.

Αἱ συνέπειαι τῆς ἀποκαρδιώσεως τῶν ἐργατῶν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου οὐδὲν τὸ καλὸν ἀσφαλῶς προκρίνονται.

Ἡ συνεχὴς διαρροὴ τῶν ἐκλεκτοτέρων στοιχείων τοῦ Κλάδου ἡμῶν πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ ἡ μὴ ἀπερισπαστος ἐπίδοσις τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐγαγομενάντων εἰς τὸ μέγα ἀναλαστικὸν τῶν ἐργατῶν, ἀποκαταστήσει τὸν Κλάδον αὐτὴν τὴν τύχην τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἔργον τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, κατ' ἐξοχὴν βαρυσήμαντον σήμερον, διασχεραίνεται καὶ ἡ δημιουργικὴ ἀνοή, ἡ ὅποια ἔπρεπε διαρκῶς νὰ ἀνυψῶνται Ἐκπαιδεύειν καὶ ἔθνος, παραχωρεῖ τὴν θέσιν τῆς εἰς τὸν ἔθνοκτόνον μαρσαμόν.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία, ἐπιθυμοῦσα εὐκρινῶς καὶ συμβάλλει εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν κρίσιμον καμπὴν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ καὶ πιστεύουσα, ὅτι αὐτὴ δύναται νὰ στηριχθῇ κυρίως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπὶ ὑγιεῖς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως, κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, τὸν ὅποιον ὡς ἔθνος διατρέχουσα, ἐὰν ἀγνοήσωμεν τὸν δημοδιδάσκαλον, ὡς συνέβαινε μέχρι τοῦδε.

Ἰδιαιτέρως ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Ἀ. Πρόεδρον τῆς νεαρᾶς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸν διαχειριζόμενον τὰ μεγάλα τοῦ ἔθνους προβλήματα, ἐπιθυμεῖ νὰ τονίσῃ ὅτι, οἰαδήποτε περαιτέρω παρέλκυσις τοῦ ζητήματος τῆς διαβαθμίσεως τῶν δημοδιδασκάλων, ζητήματος ρυθμισθέντος κατ' ἐπανειλημμένας δηλώσεις τελειωτικῶς, ἤθελεν ἀποθῆ ὄλωσ ἀσύμφορος, τὸσον διὰ τὸ συμπερόναι τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὅσον καὶ διὰ τὰ ὄψιστα ἔθνηκα τοιαῦτα.

Συνεπῶς, ἀπηχούσα τὴν γνώμην 11 χιλ. δημίων, σκληρῶς ἀδικουμένων, καὶ διαμαρτυρουμένη ἐξ ὀνόματος αὐτῶν διὰ

τὴν τηρηθεῖσαν παρὰ τῶν ἀρμοδίων τακτικὴν, ποιεῖται σήμερον ἐκκλήσιν, πρὸς Ὑμᾶς καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν Ὑμῶν διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπογραφέντος διατάγματος τῆς διαβαθμίσεώς των, τοῦ ὁποίου τὴν καθυστέρησιν δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ.

Μίαν τοιαύτην ἐκ μέρους Ὑμῶν χειρονομίαν, τῆς ὁποίας τὸν εὐεργετικὸν ἀντικτυπὸν ἤθελεν ἀμέσως ἰασηθῆναι ἡ Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις, ἀσφαλῶς θὰ χειροκροτήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὁ διψῶν διὰ πνευματικὴν ἀνύψωσιν καὶ ὁ θεωρῶν τὴν παιδείαν ὡς τὸ μεγαλύτερον ἀγαθόν, τὸ ὅποιον δύναται ἡ Πολιτεία νὰ τοῦ παράσῃ ἀπέναντι τῶν μεγίστων αἱματηρῶν καὶ οικονομικῶν θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας οὗτος συνεχῶς καὶ ἀγογγύστως υποβάλλεται.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

Ἐντολῆ τοῦ Δ. Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος: Ν. Προκοπίδης
Ὁ Γ. Γραμματεὺς: Ε. Παράδης

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΩΣ

Τὸ περίφημον Νομοσχέδιον τῆς διαβαθμίσεως μας ἔφρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κατακρανταῖται εἰς τὴν Γραφεῖα Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν - Γεν. Λογιστηρίου ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ὁπιοῦργεῖ ἀμέδους δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀκτέχει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους!

Τὸ γεγονός εἶναι πρωτακουστόν καὶ πρωτοφανές. Οἱ συνάδελφοί μας κνίζουν τὴν ἀγανάκτησιν των διὰ τὴν κωμῶδιαν ἢ ὅποια κατὰ οἰκτρὸν τρόπον εἰς ὄρος τῶν παιζεται, ἀλλ' ὅς μὴ ἀποδυσπετῆσθον. Μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἀποθάρρυνσις. Ἄς χαλυδῶσωμεν τὴν καρδίαν καὶ τὴν θλίψιν μας.

Τὸ Νομοσχέδιον μας ἀνέκει καὶ θὰ τὸ ἔχουσα ἀσφαλῶς, οὐδέμια δὲ δύναμις θεῖα ἢ ἀνθρωπίνη θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν δημοσίευσίν του. Ἡ διαμαρτυρία τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας πρὸς τὸν Κον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τονίζει σαφῶς τὰς εὐθύνας ὄλων ἀπέναντι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεώς του, ἢ ὅποια περιφέρονται.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Κον Προέδρου ἐν Κερκύρας καὶ Ἡπείρου καὶ ἡ προφορικὴ ἐπικοινωνία μας μετ' αὐτοῦ θὰ θέσῃ, εἰμεθα δέδοται, ἔγγραμ εἰς τὴν ὀλιθερὰν ἱστορίαν, ἢ ὅποια διαπραγματι-

ζεται εις βάρος 11 χιλιάδων δημοδιδασκάλων και της εκπαιδευτικής του Έλληνικού λαού.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΜΑΣ

Τό δικαίον των δημοδιδασκάλων άναγνωρίζεται από τόν συνεταιριστικόν συνέδριον των αγροτών, τό ποίον επέδωκε ψήφισμα προς τόν Υπουργόν της Παιδείας και τόν Πολιτικόν γραφείον. Άναγνωρίζεται από τόν Πρόεδρον του συνέδριου τούτου, ό όποιος εις τήν εις άλλην δτήλην δημοδισουμένην εμπνευσμένην επιστολήν του θεωρεί εθνικήν ανάγκην τήν ήθικήν και ήλικήν ενίδυσίν μας. Άναγνωρίζεται από τόν άδελφόν σώμα των δημοδίων υπαλλήλων, οι όποιοι συνιδούσιν τήν ήμμεσον λύσιν του ζητήματός μας. Άναγνωρίζεται από τόν Τύπον όλον, ό όποιος κρούει τόν κώδωνα του Έθνικου κινδύνου. Άναγνωρίζεται και από τόν ίδιον Πρόεδρον της Δημοκρατίας, ό όποιος υπέγραψε τό διάταγμα της διαβαθμίσεως.

Και όμως... Δέν άναγνωρίζεται τό δικαίον αυτό άπό τούς ήρμοσίους Υπουργούς, οι όποιοι δέν άναγνωρίζουν συγχρόνως, καθώς φαίνεται, όλους τούς άνωτέρω παράγοντας.

Η Διδασκαλική Όμοσπονδία όμως άγωνισθή διά τήν παρ' όλων άναγνωρίσιν του δικαίου των μελών της, πιστεύουσα ότι, ένας τοιοούτος άγών θα ύποστηριχθή παρ' όλων εκείνων, οι όποιοι ενδιαφέρονται διά τό μέλλον του Έλληνικού λαού. Και ό άγών της αυτός θα στεφθή άσφαλώς υπό της επιτυχίας.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΙ ΠΑΤΡΩΝ

Οι παλαιοί πρωτοβάθμιοι Πατρών άπεφάσισαν, λήθμονοντες τό παρελθόν, να επαίλθουν εις τόν Σύλλογον των, από του όποιου είχαν άποσχισθή πρό πολλού διά τούς γνωστούς λόγους.

Και ήτο καιρός ν' άποδείξουν προς όλους οι δυνάδελφοι αύτοι ότι, άν τά ιδιαίτερα συμφέροντα των διαφόρων τάξεων γίνονται ενίοτε αίτια διαταράξεως των ήρμονικών σχέσεων μεταξύ των συναδέλφων, όμως τό ένιαίον πιασμα, που πρέπει να ήμνήη και να κατευθύη τήν ομαδικήν μας ενέργειαν και δράσιν, παραμένει πάντοτε ισχυρόν και άμείωτον.

Και ήτο καιρός ν' άποδείξουν άκόμη και ένα άλλο. Ότι ό Όργανωμένος κλάδος μας έδωκε πλέον τά χέρια και άπεφάσισεν, ήνωμένος ήληθινά, ν' άγωνισθή διά τήν επικράτησιν των δικαίων άντιλήψεών του, οι όποιοι επί τόσον χρόνον και κατά πρωτοφανή τρόπον παρεγνωρίσθησαν.

Χαιρετίζοντες τήν συναδέλφωσιν ταύτην και συγκαίροντες τούς συνειδητούς αυτούς συναδέλφους, άναμένομεν πολύ σύντομα τήν αυτήν συναδέλφωσιν και εις τούς όλίγους άκόμη συλλόγους, όπου οι ίδιοι λόγοι διατάραξαν τάς σχέσεις μεταξύ των μελών των.

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ο Γεν. Διοικητής Θεσβόνικης κ. Μπούμπουλης δι' άποφάσεως του άνευμένους τό άνωτερον έποπτικόν Συμβούλιον προσλαβόν επί πλέον και τόν ένα εκ των Γυμνασιάρχων της πόλεως. Οι δύο Σύλλογοι Θεσσαλονίκης παρουσιάζομενοι άμέσως εις τόν κ. Μπούμπουλην πρέπει να διαφωτίσουν καταλλήλως περί της ανάγκης της αντιπροσωπεύσεως των χιλιάδων Δημοδιδασκάλων της Μακεδονίας εις τό Συμβούλιον δι'

ένος αντιπροσώπου των. Ό δημοδιδάσκαλος δέν πρέπει να άγνοή ή επί τή εύκαιρία ταύτη. Είναι καιρός να ειδήθη και αύτος εις Συμβούλιον, τό όποιον θα διακανονίη τάςς ύποθέσεις, που τόν ενδιαφέρουν άμεσώτατα.

Έτσι προχωρούμεν όλίγον προς τήν αυτοδιοίκησιν του κλάδου, αυτοδιοικήσιν, τήν, όποιαν παρ' όλα τό εμπόδια και αντιρρήσεις θα επιτύχωμεν άσφαλώς μίαν ήμέραν διά τών ιδίων μας μέσων και δυνάμεων.

Τήν ήμέραν θα καθορίση ή δυναμικότης της οργάνωσεως και ή πίστις των συναδέλφων επί τό δικαίον του άγώνος μας.

ΘΑ ΤΟ ΠΑΡΟΜΕΝ

Οχι άπογορευσεις και θρήνους, κ. Παπαδίνε. Ό άδικούμενος να φωνάζη τήν άδικίαν του. Και να ύψώση τό άνάστημά του. Και να δώση πνοήν ζωής εις τούς λιποψύχους. Και να τούς ήρηνώσει και να δείξη τόν δρόμον, που οδηγεί εις τό ώραιον τέμα. Ύψώσατε ύψηλά τήν σημαίαν και καλέσατε τούς πιστούς να γονατίσουν πρό αυτής. Θα παιδίσθη τότε, ότι θα σπείδουν γύρω της πολλοί ενθουσιώδεις και δυνατοί. Δέν ζητούμεν έλεημοσύνην, αλλά τό δικαίον. Και θα τό πάρωμεν άποτε.

ΑΝΙΚΑΝΟΙ ΔΙΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ!

Τέσσερες δημοδιδάσκαλοι άπαλάσθουν τής ύπηρεσίας ως κριθέντες υπό της Υγειονομικής Έπιτροπής άνίκανοι προς περαιτέρω εκτέλεσιν των ύπηρεσιακών καθηκόντων.

Πολύ λαμπρόν και εύρηγτικόν τό μέτρον, που λαμβάνει ή Πολιτεία υπέρ υπαλλήλων που πίπτουν θύματα του καθήκοντος!

Άλλοίμονοι! Άλλ' έως πότε θα άγνοούνται οι δημοδιδάσκαλοι και οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι που πετιούνται στούς δρόμους τόσον άδικοι και άδύνατοι; Δέν νομίζουν οι ήρμοσίοι ότι εκ λόγων στοιχειώδους ανθρωπισμού επιβάλλεται ή επέκτασις του μέτρου περί άποζημιώσεως των παθόντων εν ύπηρεσία στρατιωτικών υπαλλήλων και διά τούς πολιτικούς τοιούτους; Η τήρησις δύο μέτρων και δύο σταθμών διά τήν αυτήν περίπτωσιν και άδικος και άδικαιολόγητος είναι.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Οι δημόσιοι υπάλληλοι καθήρτισαν σχέδιον Διατάγματος περί Ταμείου άυτοσφαιρίας των. Τό σχέδιον αυτό προνοεί, μεταξύ των άλλων υπαλλήλων, και περί των δημοίων.

Η Όμοσπονδία όμως έχει τάς επιφυλάξεις της και θα τας εκθέση ήρμοσίως, ήρονοσά ότι, δέν είναι εύκολον ούδέ δικαίον να γίνωνται τόσον μεγάλοι κρατήσεις. Άλλως τε, ζητούμεν Ταμείον άλληλοβοηθείας, πρό παντός.

Άν άντιληφθῆ ό Λαός, ότι ό δημοδιδάσκαλος είναι ό ειλικρινέστερος εργατής τής εύτυχίας του, θα αισθανθῆ τήν ανάγκην μας και θα έλθη μαζί μας.

Τό έργον των Κυβερνητών διευκολύνεται, άν εκτιμήσουν σπως πρέπει τόν δημοδιδάσκαλον.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

Έν Αθήναις τῆ 26 Μαΐου 1926.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝΤΑΥΘΑ

Κόρις Πρόεδρε,

Λαμβάνω τήν τιμήν να σας άπευθύνωμεν εκ μέρους του Συνεταιρισκού Συνεδρίου ως και εις πάντα τά δξιότιμα μέλη της Διοικήσεως της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας τάς εύχαριστίας αύτου διά τόν προς τό Συνέδριον άπευθυνθέντα θερμόν χαιρετισμόν.

Ό χαιρετισμός σας εύτος μετ' ιδιαίτερας συγκινήσεως ήκούσθη παρ' όλων των Συνέδρων ως διερμηνέων τήν συμπάθειαν προς τόν αγροτικόν κόσμον του Σώματος των Δημοδιδασκάλων, ήτοι των σπουδαιότερων του Κράτους λειτουργών, οι όποιοι μετά τόσον κόπων και στερήσεων διεξάγουν τό ύψηλότερον και εύγενέστερον έργον της Πολιτείας, όλον είναι ή λαϊκή Έκκαίθευσις, ή θέουσα σταρετά θεμέλια εις τών έσοίων δύναται να βασίζεται πάσα άλλη ενέργεια διά τήν πρόσδον και τήν εύημερίαν της Κοινωνίας.

Ό Αγροτικός κόσμος δέν είναι δυνατόν να μη άναγνωρίση, ότι ή τόχη αύτου, της οικονομίας του και της Χώρας όλης πρωτίστως εξαρτάται εκ της ως είνεν τε άρτιωτέρας, ήθικτης, σωματικης και διανοητικής άγωγής των τέκνων του λαού και εκ της αναπτύξεως παρ' αυτού των άρετών, των ίκανοτήτων και των τάσεων εκείνων, ατινες θα εξασφαλίσωσι τήν επί βίη εύδοκίμησιν και τήν εύτυχίαν των μελλουσών γενεών εν άρμονία προς τήν εύημερίαν όλης της Κοινωνίας και του Έθνους. Άλλά και ή ιδιαίτερα δεηρησία τήν όποian κανείς άλλου περισσότερον είναι εις θέσιν να παρέχουν οι Δημοδιδάσκαλοι διά των συμβουλών αυτών άπ' εσθίας προς τούς ενεργούς ή ή άργάτας, μεθ' οι ως εκ του επαγγέλματος αυτών εύρίσκονται εις διαρκή επικαιροσύνην, τά μέγιστα ύποδοθητέι πάσαν προσδευτικην κίνησιν εις τήν κατ' έξοχήν αγροτικην ήμων Χώραν. Ό αγροτικός κόσμος της Ελλάδος μετ' εύγνωμοσύνης άναγνωρίζει ότι πολλοί δημοδιδάσκαλοι μετ' ιδιαίτερου ειργάσθησαν ζήλου και πολλοίχού μάλιστα έρωτοστατήσαν άποτελεσματικώς διά τήν συνεταιρικην οργάνωσιν των αγροτών, διά τήν ήρυσιν γεωργικών, δενδροκομικών και φιλοδασικών σωματείων. Μέγα δέ μέρος εκ των άκαρπίζοντων σήμεραν τό σωμα των επιθεωρητών και των έκποκτων των συνεταιρισμών ως και των επί κεφαλής συνεταιρικών ενώσεων, προέρχονται εκ του διδασκαλικού κλάδου, εις τόν όποιον περιποιεί τιμήν και δόξαν και εις τό φύσει δυσχερές τούτο έργον εξαιρετικη αύτης εύδοκίμησις εναντίον ουχι όλίγων προσκομμάτων και πολλαπλών αντιδράσεων.

Είναι δέ λίαν παρήγορον, υπό τάς τοσοοτον δυσμενείς περιστάσεις, υπό τάς όποιας υπό τε οικονομικην και ήθικην έκψιν εύρίσκειται σήμεραν ή ήμετέρα χώρα κατόπιν τόσων εθνικών άτυχημάτων, ότι ήρχισεν εύτυχώς να κατανοηται γενικώτερον πλέον ή ανάγκη μιας στενής συνεργασίας των δημοδιδασκάλων μετά των αγροτικών οργάνωσεων και των Γεωργικών του Κράτους όργανισμών διά τήν ήλικήν όση και διά τήν ήθικήν έξόψωσιν του αγροτικού λαού, ήτοι της μεγαλειτέρας και ζωτικωτέρας μεριδος των

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΩΝ ΤΟ ΤΕΩΣ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Δημοσιεύοντας κατωτέρω την εγκύκλιον, την αποσταλείσαν προς τους περιφερειακούς Συλλόγους προσακαλοῦμεν τοὺς συναδέλφους ν' ἀποδείξουν ὅτι, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς Ὁργανώσεως, γνωρίζουν ν' ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη καλεῖ τὸν Κλάδον ν' ἀποδείξῃ ὅτι, προθύμως παραμορφίζῃ τυχόν ὑπάρχοντας προσωπικούς ὑπολογισμούς ἢ ἀντιθέσεις ἀντιλήψεων, προκειμένου ν' ἀποδείξῃ ἐμπράκτως τὴν ψυχικὴν του ἐνότητά.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας παρουσιασθέν ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, εὐθύς ὡς καθηρέθη εἰς σῶμα, ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δηλώσῃ ὅτι, οἱ συνάδελφοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τεῶσ Δ. Συμβούλιον, ἐπολιτεῖσθησαν κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν γνώμην των, ἐπιβάλλετο διὰ τὴν ἀποτελεσματικώτερον ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Κλάδου καὶ ὅτι, ἡ ἀπόλυσις των ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, πραγματοποιουμένη, θὰ εἴχε βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τοὺς περιφερειακούς Συλλόγους.

Τὸ Διάταγμα ἐν τούτοις εἶχεν ὑπογραφήν ἀπὸ τῆς 26ης π. μηνός καὶ, ὡς ἀνεκοινοῦσαμεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 77 φύλλου τοῦ Δ. Β., οἱ συνάδελφοι οὗτοι ἀπελύθησαν, διότι κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἡ. Γενικῇ Συνέλευσει γενομένην ἐκθεσίν των πεπραγμένων τοῦ Συμβουλίου ἐπέκριναν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τεῶσ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Λιβαθυνοπούλου τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τρόπον ἀπάδοντα εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἡ νέα Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας, εὐρεθεῖσα εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς βῆμα πρὸ τῆς τετελεσμένου τούτου γεγονότος, οὐδέως ἀμφέβαλε περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ. Ἐνδιαφερομένη δὲ ἀφ' ἐνός διὰ τὸ συμφέρον τῆς Ὁργανώσεως καὶ ὁρμημένη ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τῆς ἰδέας τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὸν μᾶλλον πρόσφορον τρόπον. Πλὴν τούτου, ἡ Διοίκησις εἶχε καὶ τὴν ἐκπερασμένην γιῶμην τῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀπολύσεως ταύτης, ἔδωκε τὴν ἐντολήν εἰς τὸ νέον Συμβούλιον «ὅπως περιβάλῃ διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς του τὰ μέλη τοῦ τεῶσ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον ὑποστῆν τιμωρίαν τινα διὰ πράξεις των, σχετιζομένας μὲ τὴν δράσιν των διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κλάδου».

Ἡ Διοίκησις μὴ ἐπιθυμοῦσα, ἀλλὰ

κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἐροῦδος καὶ τῆς εὐτυχίας των ὁποῖων πρωτίστως ἐξαρτᾶται ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐτυχία των κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἡ εὐρωστία τοῦ ἔθνους.

Ἐμεθα δὲ βέβαιον ὅτι καὶ ἡ Πολιτεία ἀναγνωρίζουσα τὰς τοσοῦτον σπουδαίας ὑπηρεσίας τῶν Διδασκάλων τοῦ λαοῦ θὰ βελήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς ὀλίγη καὶ ἠθικῶς ἀντιπέσει θυσία πρὸς κληροσύνην ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους ἀποστολῆς.

Παρακαλᾷ Κε Πρόεδρε, νὰ δεχθῆτε τὴν ἀδελφωσὶν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑποκλίψεως.

Μεθ' ἧς διατελᾷ

Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Συντακτοῦ καὶ Συνεδρίου τῶν Ἀγροτῶν
Σπ. Χασιώτης

καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀγνοήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἠκολούθησεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία ἐκρίθη ὡς μᾶλλον ἐνδεικνυομένη.

Πρὸς τοῦτο καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐζήτησεν ἐκανελημμένως παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐπικαλεσθεῖσα συγχρότως τὴν ἐπέμβασιν καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφεῖου καὶ ἄλλων ἰσχυρῶν παραγόντων καὶ συστήσασα εἰς τοὺς Συλλόγους Κρήτης ὁμοίαν ἐνέργειαν κατὰ τὴν ἐκεῖ μετὰβασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως μὲν ἐνήργησεν ἡ Διοίκησις ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς, παρέχουσα τὴν ἠθικὴν αὐτῆς συνδρομήν εἰς τοὺς ἀπολυθέντας, ἀλλ' ἄνευ ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποτελέσματος. Ἀποφασισμένη δὲ νὰ μὴ παύσῃ ἐνεργοῦσα διὰ τὴν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης εἰς αὐτοὺς, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζομένη διὰ τὴν ταχύτερον αὐτῶν ἀποκατάστασιν εἰς τὰς θέσεις των, πιστεύουσα ὅτι ταχέως θ' ἀναγνωρισθῇ ὡς μὴ δικαιολογούμενη πλῆθον ἢ παρὰ τὰς εἰς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποκαταστάσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἠθικὴ συνδρομή, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ὑλικὴ ἐνίσχυσις πρὸς συναδέλφους, εὐρεθέντας ἐκτὸς θέσεων, ἡ Διοίκησις εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ σκεφθῆν περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐνίσχυσις αὕτη ἠδύνατο νὰ παρασχεθῆν.

Ἐχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀμφιβάλλουσα περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, κατόπιν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας συνέκομισεν, ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ ἐν προκειμένῳ τὴν γνώμην τοῦ Τμήματος Ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, πρὸς καθορισμὸν των εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὡς Διοίκησις, διαχειριζομένη τὰ Ὁργανωτικὰ μας συμφέροντα, τὰ ὁποία ὀφείλει ὑπερῶν πάντων νὰ θέτῃ. Καὶ πράγματι, τὸ Προϊστάμενον Ὑπουργεῖον ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα τῆς Διοικήσεως διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ὑπ' ἀρ. 76123 ἐγγράφου του:

«... Ἀρχέταις τοῦ ἑκτόρου ἡ μὴ τῆς ἀποφάσεως τῆς ρηθείσης Γεν. Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος, ἡ νέα Διοίκησις δὲν δικαιούται νὰ συμμορφωθῆν πρὸς ταύτην καὶ νὰ παράσῃ ὑλικὴν συνδρομήν εἰς τὰ μέλη τῆς τεῶσ Διοικήσεως ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς, καθ' ὅσον, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ Β.Α. τῆς 15 Μαΐου 1920 περὶ ἐπαγγελματικῶν Σωματείων» τὰ χρήματα ἐκάστον Σωματεῖον ἢ ἐνώσεως τοιοῦτων, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν, εἰμὴ μόνον διὰ σκοποῦς ρητῶς ἀναγραφομένου ἐν τῷ Καταστατικῷ. Δεδομένου δὲ, ὅτι ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία δὲν ἔχει ἰδρύσει καὶ δὲν συντηρεῖ ἀλληλοβοηθητικῶν Ταμείων Περιθάλματος ἢ Συντάξεως τῶν μελῶν τῆς, ἐν δὲ τῷ Καταστατικῷ τῆς δὲν ἀναγράφεται τοιοῦτος σκοπός, πᾶσα διάθεσις χρημάτων ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς ὑλικὴν ἐνίσχυσιν μελῶν τῆς ἀντιβαίνει εἰς τὸν Νόμον».

Μὴ δυναμένη ἐπομένως ἡ Διοίκησις νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὡς ἀνω ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, παρέχουσα πρὸς τοὺς συναδέλφους τούτους ὑλικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ὁμοσπονδίας θεωρεῖ κα-

θῆκόν τῆς νὰ ἀπευθυνθῇ διὰ τῆς παροῦσης πρὸς τοὺς περιφερειακούς Συλλόγους καὶ νὰ ζητήσῃ δι' αὐτῶν τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων.

Ἀπευθυνομένη πρὸς συναδέλφους καὶ πιστεύουσα ὅτι, ἡ ἐκκλησίς τῆς αὕτη θὰ εὐρῆ τὴν ἐμπροσθεῖσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς των, θεωρεῖ περὶ τὸν ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἱερότητος τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἀποφεύγοντες νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ συνάδελφοι οὗτοι ἀπελύθησαν, ὀφειλομεν πρὸ παντὸς ν' ἀποδείξωμεν τὴν ψυχικὴν μας κοινότητα, διαδηλοῦντες ὅτι, ὁ Ὁργανωμένος Κλάδος τῶν δημοδιδασκάλων, ἔχων σαφῆ ἐπίγνωσιν τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης, γνωρίζει νὰ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἄνευ τοιαύτης ἐνίσχυσεως συναδέλφους του.

Οἱ περιφερειακοὶ Σύλλογοι πρέπει εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Διοικήσεως νὰ ζητήσουν ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τῶν συναδέλφων τῆς περιφέρειας των τὴν μηνιαίαν ἐνίσχυσιν ταύτην καὶ νὰ ἐμβάσουν ἐντὸς τῆς συντομωτέρας προθεσμίας πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς Ὁμοσπονδίας ολονόμιον ποσὸν θέλουν συλλέξαι ὡς πρώτην δόσιν.

Τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως, ἐπιθυμοῦντα νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα πρὸς τοὺς συναδέλφους, ἀπεφάσισαν νὰ καταβάλουν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τούτου σκοποῦ 1000 δρ. μηνιαίως.

1 Ἰουνίου 1926

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος

Ν. ΠΡΟΚΟΠΙΑΝΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ, Ε. ΠΑΡΑΣΚΗΣ,

Ζ. ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ, Ε. ΧΡΥΣΗΣ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΣΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Δ'.

Μολλὰ λόγια εἰπώθησαν ὡς τώρα καὶ πολλὴ μελάνη χύθηκε ἀπάνου στὸ ζήτημα ἂν πρέπει νὰ ἔχει ὁ δάσκαλος γνώμην ἀπάνου στὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα. Γὰρ νὰ μὴ τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ κολὸ σκουδατο γιὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν στὴ θέση του, πρέπει νὰ ἐξετασθῆ βαθεῖα καὶ ἀντικειμενικῶς. Κι' αὐτὸ θὰ προσπαθῆσω νὰ κάμω μὲ τὴ διατριβὴ μου αὐτῇ.

Τὸ ζήτημα οὗτο μποροῦμε νὰ τὸ χωρίσωμε σὲ τρία μερικώτερα:

1) Ἐχει τὸ δικαίωμα ὁ δάσκαλος νὰ ἔχει γνώμην στὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ζητήματα καὶ ἀπὸ ποῦ βγαίνει τὸ δικαίωμά του αὐτὸ;

2) Ἐχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδηλώνει τὴ γνώμην του αὐτῇ καὶ πῶς πρέπει νὰ τὴν ἐκδηλώνει; Καὶ πῶς πρέπει νὰ τὴν δέχονται οἱ ἀρμόδιοι;

3) Ἐχει σήμερον ὁ δάσκαλος καθορισμένη γνώμην ἀπάνου στὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα καὶ, ἂν ἔχει, εἶνε εἰς τὴν γνῶμην ἢ τοῦ τὴν ἔχουν ὑποβάλλει ἄλλοι;

1) ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΝΑ ἔΧΕΙ ΓΝΩΜΗΝ
Κανένας δὲ μπορεῖ ν' ἀρνήσῃ τὴν δάσκαλο τὸ δικαίωμα νὰ ἔχει γνώμην ἀπάνου στὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἑκπαιδευτικὴν Ἐκπαίδευσιν. Καὶ τὸ δικαίωμά του αὐτὸ τὸ δίδουν στὸν δάσκαλο οἱ βέλτεροι οἰκιστοὶ του στὴν Πατριδα καὶ ἡ δόξῃ τῶν μέσων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσιν.

Ὅταν σὰ σὺγγενο βρεθῆ καὶ σκοτεινὸ

έπεισ άπάνου στο Έθνος ή Μαύρη Σκλαβιά και μέσα στο πυκνό σκοτάδι της

... ήγαν όλα σιωπηλά γιατι τίποτα ή γράφερα και τα πλάκων ή σκληριά,

δ δάσκαλος είχε την γνώμη, κός δεν πρέπει να ούσσει ή λουπάδα των έθνικών Ιδανικών, και κρατώντας την γέρα στα χέρια του αναμμένη μορφαζε το φως της στις ψυχές των Έλλήνων και Ήσεινε στο Έθνος το όραμα του. Έγχε γνώμη τότε ο δάσκαλος και πιστεύοντας στη γνώμη του αυτή ρίχτηκε με το θάρρος, και του έδινε ή πίστη του ο Έναν όπέροχο έθνικό άγωνα άντικρίζοντας την κρεμάλα και το γιαταγάνι του Τούρκου. Κ' εξακολούθησε το μορφωτικό άγωνα του ο δάσκαλος στα μέρη, τα όσα έπειτα από τη Μεγάλη Έπανόσταση έμειναν σκλαδωμένα, άντικρίζοντας άφοβα τη κρόμπα και το μαχαίρι του Βούλγαρου κομιτατζή και την κρεμάλα και το γιαταγάνι του Τούρκου ζιμπέκου. Στο Πάνθιο των Ένεμαρτύρων έχει άντιπρόσωπούς του ο Διδασκαλικός Κόσμος όλους έπειτα, και έπασαν όθματα στο έερο άγωνα του. Έπεσαν τα όθματα, μα ο δάσκαλος πάντα γέρα κρατώντας τη λαμπάδα, παίρνοντας περισσότερο δύναμη από τις θυσίες προχωρούσε με περισσότερο θάρρος, με μεγαλύτερο ένθουσιασμό στο έργο του. Έτσι συμβαίνει μ' όλους τους άγώνες: οι θυσίες τονώνουν περισσότερο τις ψυχές των άγωνιστών.

Κ' εξακολούθησε κ' εξακολουθεί και στην Έλευθερη Πατρίδα ο δάσκαλος το μορφωτικό άγωνα του. Άγνωστος και περιφρονημένος από την Πολιτεία, που σε ό κατάδικο του Μεσαίωνα του πετάει ένα ξεροκόμματο μαθρο ψωμί, μακριά από τ' αγαθά της κοινωνικής ζωής, στις άπόμαρες γωνίες της Έλλάδος και σε άπόκρημα βράχια της, μέσα στις άνήλιες και όργρες τράγλες, που λέγονται διδακτήρια μέσα σε δωμάτια, που εΰτε για στάβλους κολλές φορές δεν κάνουν, ο ζωντανός αυτός Ένεμαρτύρας, ο όμοιονητικώτερος και νομοταγέστερος δημόσιος λειτουργός, αγωνίζεται για το θεμέλιωμα της Έθνικής Αναδημιουργίας. Ποιός λοιπόν μπορεί ν' άρνγη στους Άκούτες και στις Άμαζόνες, που, χωρίς ή Πολιτεία να τους δίνει τα μέσα για μία στοιχειώδη ανθρώπινη ζωή, πιστοί άγωνιστές αγωνίζονται τον έερο άγωνα της Λαϊκής Μόρφωσης, το δικαίωμα ναχουν γνώμη στα ζητήματα τα σχετικά με τη Δημοτική Έκπαίδευση, της όσιας είνε οι σπουδαιότεροι, αν μη οι μοναδικό έργατες, για την όποια θυσιάζουν τα νεύτα τους, τη ζωτικότητα τους, τη ζωή όλόκληρη και τη δική τους και των οιογενειών τους;

Έκτός από τις όπηρεσίες, που προσφέρουν στην Πατρίδα και στο Έθνος, και αυτή ή θέση, που έχουν μέσα στη Δημοτική Έκπαίδευση δίνει στους δασκάλους το δικαίωμα, αλλά επιβάλλει και το καθήκον ναχουν γνώμη καθορισμένη και σταθερή άπάνου στα σχετικά μ' αυτή ζητήματα. Γιατι αυτοί, που ζούν μέσα ο αυτό, αυτοί, που ζούν με τα παιδιά κ' είνε οι περισσότεροι άρμόδιοι να γνωρίσουν την ψυχή τους και τις άνάγκες της, αυτοί, που έχουν σκληρή πείρα των συνθηκών, μέσα στις όποιες λειτουργεί το Έλληνικό Δημοτικό Σχολείο και μ' αυτές τις συνθήκες είνε ουστός Γολγοθας για κάθε εδουλειγμένο δάσκαλο, αυτοί με μία λέξη, που καλλίτερα από κάθε άλλο μπορούν να μελετήσουν και να γνωρίσουν την πραγματικότητα της Δημοτικής Έκπαίδευσης, αυτοί μπορούν να σχηματί-

σουν την άντικειμενικώτερη γνώμη για τα ζητήματα τα σχετικά με τη Δημοτική Έκπαίδευση, γνώμη βγαλμένη από τη ζωντανή πραγματικότητα, και είνε κ' καλλίτερος ύψους. Ο κάθε δάσκαλος, που πιστεύει στη Δημοτική Έκπαίδευση και τον άγωνα για την προαγωγή της τον θέρπει ζωή του, έχει το δικαίωμα, αλλά έχει και καθήκον να σχηματίσει γνώμη για όλα τα ζητήματα της μελετώντας τα προσεκτικά και άντικειμενικά. Μ' αυτά δε θέλω εΰτε να παραγνωρίσω, εΰτε να όκοιμήσω τη συμβολή των παιδαγωγών στον άγωνα της Δημοτικής Έκπαίδευσης. Η συμβολή τους αυτή είνε άναγκαία προϋπόθεση κάθε προόδου στην Έκπαίδευση, γιατί αυτοί καταρτίζουν έπιστημονικά τους δασκάλους και ή δημιουργία καλού δασκάλου μόνο από ίκανό παιδαγωγό πετυχαίνεται. Σε κάποιο άλλο άρθρο μου έγραφα: «Οι Έλληνες Παιδαγωγοί πρέπει να είνε φωτεινά όδηγοί χαράζοντας το δρόμο στον Έλληνα δάσκαλο, που μ' άνοχη τα μάτια της ψυχής του θα προχωρήσει στο δημοκρατικό έργο του». Κ' έπειδή το πιστεύω αυτό, το εναίγραφα έδω άναγνωρίζοντας, κός όλοι οι παιδαγωγοί μας είνε ίκανοί να γίνουν τέτοιο όδηγοί και κός: πολλά χρωστάει ο αυτός ή Δημοτική Έκπαίδευση. Όλοι οι δασκάλοι το άναγνωρίζωμε αυτό, αλλά θέλω και το δάσκαλο ναχει συνείδηση της θέσης του και της πραγματικής του άξιας, τον θέλω δάσκαλο με αυτοσυνείδηση και αυτοσεπολίηση, δάσκαλο ίσοτερικά έλευθερο, νομοταγή, αλλά όχι δουλόφρονα, δάσκαλο, που ναχει συνείδηση του καθήκοντος αλλά και των δικαιωμάτων του. Μόνον τέτοιος δάσκαλος μπορεί να θεμελιώσει τη δημιουργία χαραχτήρων και μόνον τέτοιον δάσκαλο πρέπει να άντιρεδύεται και ή Παιδαγωγική και ή Πολιτεία. Δάσκαλος-έτεροκλήνητο, χωρίς δική του ψυχή, χωρίς δική του γνώμη δεν είνε δάσκαλος!

Η. Παπής

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ

Είνε καιρός τώρα που διαρκώς το διδ)κό Βήμα γράφει και παρηγορεί τους δυστυχώς διδ)λους με το ότι ή δημοσίευση του διατάγματος της διαβαθμίσεως είνε ή ζητση άλαχιστων ήμερών.

Και όμως παρηγορία στον άρρωστο όσο να βγη ή ψυχή του: διότι να, και οι φόβοι των διδ)λων και ή εκ τούτων άνησυχία έπραγματοποιήσαν δυστυχώς.

Θά είδα βέβαια κάθε συνάδελφος την άπάντησιν του όπουκουστού του όκουργικού Συμβούλου κ. Μακρή προς το Δ. Σ. της Όμοσπονδίας ότι ή Κυβέρνηση άντιμετωπίζουσα το ζήτημα της οικονομικής περιουλήτης του Κράτους, δεν δύναιται έπι του παρόντος να έπιβαρύνη τον Προϋπολογισμόν με νέας δεινάς κλπ.».

Εκείνο, το όκελον ο διδ)λος από πάσης γωνίας της Έλλάδος άντιμετώπιζε και εκείνο δια το όκελον έφραδεται, το ελέπει τώρα ζοζόντανο έμπερος του. Βλέπει πλέον ότι δεν είνε δυνατόν να έπιβαρυνθη ή άρην του μικρού αυτού και μεδ)λου όκοιοιζόμενου έργατού ο προϋπολογισμός του Κράτους, ο έπιβαρυνθείς όμως από τότε και ήγέρθη διδ)κόν ζήτημα από προαγωγής και αυθήσεως μισθών κλειστον όων πολιτικών και στρατιωτικών όκαλλήλων του αυτού Κράτους.

Βλέπει όλοφάνη την άξια που του άποδίδει ή Σή Πολιτεία, δια την όκόςτασιν και πρόοδον της όκοιας νυχθημαρδν και κοικιλοτρόπως έργάζεται και

εις τας μεγαλύτερας πόλεις αλλά και εις τα πλέον άπόδεδ)τα έθνη της παραμεθόρου έσου ή ζωή του είνε στο χέρι του πρώτου κομιτατζή και όκου πρώτος αυτός από όλους τους άλλους πολιτας και στρατιωτικώς (α άεχθη την έπιθεση του κακοποιού έθρικού στοιχείου.

Βλέπει ότι, ως παιδί, ή άδιαφορία του πατέρα του, ή ως έργατης του έργοδότη, έφρασαν εις το έεν(0. α.) Διότι ενά από 10 μήνας υπέμειν άγογγ)στώς άναμένων από ήμέρας εις ήμέραν την δημοσίευσιν του διατάγματος, συμπώνθη: με τός όπουχέσεις του Κέντρου, και έπ' άνευ διαμαρτυρίας έπρεπαίχθη δι' ένος τηλ)τος στάλλεντος έκ μέρους του γραφείου τόκου τής παραμονής των έκλογών του Προέδρου της Δημοκρατίας χάριν των συμφερόντων της Πατρίδος, την έπειαν και δια το οίματός του όπηρετήσαν έπι τόσα έτη, βλάπει σήμερα όλοφάνηρα ότι το Κράτος δεν τήν λογαριάζει, δεν το μέλλει εις ποίαν άβυσσον από ήθικής και οικονομικής άπέψης έπειαν εΰτος, τεόναντιον τήν έπιβαρύνει με πρόσθετες ήρες έργασίας και άλλες φασαρίες και τόν άναγκάζει να πληρώση αυτός μόνον και να παιζή να γυρίση γυμνάς κλπ. δια να συνέλθη το Κράτος οικονομικώς.

β.) Διότι, έπ' όπηρεχε μία και μόνη όδος καταφυγής προς προσωρινή έκούλωσιν των τραυμάτων του, ή χορηγήσεις έπιδομάτων τινος έκ μέρους των όμων ή των Κοινοτήτων, έπρόσχη και αυτή κατόπιν διαταγής του Σου Έκουργείου των Έσωτερικών. Και τοιοιουτρόπως, αν ήθελαν μερικόν δημαί να ένασούσουν οικονομικώς τους περιφρονημένους από την πολιτεία διδ)λους των, δεν δύναιται.

Όβτω δε οι διδ)λοι, ως νέθα τένα από παντός διωκόμενα, ρίπτονται εις τους πέντε θρόνους γυμνοί και κεινασμένοι από αυτόν τόν έργοδότην τους, τόν όκελον πιστότερα παιτς άλλου όπηρετουν.

Κατόπιν αυτών τι άπομένει εις ήμάς, άγαπητοί Συνάδελφοι;

Νά βλέπωμεν με άδιαφορίαν το εις βάρος μας δημοιουργούμενα έκ μέρους της Πολιτείας;

Νά έμμένωμεν πιστοί και ακλόνητοι εις το έερο και έκοικιλιτικόν μας έιγον και μετά θάρρους να άντιμετωπίζωμεν τους κολαφισμούς, τα ρακιασμα, τους έμπαίγμους και τέλους τόν έξοιστίας θάνατον, ως ο μέγας διδ)λος και σωτήρ της ανθρωπότητας;

Καλώς, αν είμεθα μόνον εις τόν κόσμο και δεν έχωμεν όποχρεώσεις, αλλά τήρω που κρέμονται και άλλοι από τα χέρια μας πρέπει και αυτοί να μαρτυρήσουν μαζί μας; Τι μάς χρωστούν οι άνθρωποι;

Έ! τότε πρέπει έπιτέλους να διαίρωμε και μετς ότι είμεθα άνθρωποι και όχι θεός. Ότι έχωμεν άνάγκην τρεφής και ένδυσμασίας τοδ)λαχιστον για να ζήσωμε και ότι έχωμε δικαίωμα μεγαλύτερον παντός άλλου Ιδιώτου ή όκαλλήλου να άκαιτήσωμεν από τόν έργοδότην μας να μάς δώση τόσα όσα του δίδουμε.

Φτάνουν οι όπουχέσεις; Φτάνουν τα λόγια τα παχρά! Φτάνουν οι δια λόγων ίκανοποιήσεις και κολακείαι!

Έφρασαν ο καιρός των έργων. Αν οι όπουχέσεις και όλα τα άνωτέρω δεν ματαρακούν εις έργα άποδιδοντα έσον τάχιστα την δικαιοσύνην έξευτελιζόμεθα τελείως άπάντι της ποιής γνώμης και δεν υπάρχει πλέον λόγος να ζώμεν και να λεγόμεθα διδ)λοι του Γένους.

Όθων δύο τινά προκύπτουν έκ των άνωτέρω:

Η να ζητήσωμεν έκ μέρους της Πο-

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Η. ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Διηγήσεις: 'Αλλά ποῦ πατὶς ἔκεινο ποῦ δὲ οἰκεῖ σὴν περὶ τὴν αὐτὴ εἶνε ἡ ἐκρετίλλευση. Ἐδῶ παρετήρησα δὲ συνάδελφοι ἀντικβόσσωποι, ἐξήγησάτ' ἡ ἐκμεταλλεῦσθαι τὸ πρᾶγμα. Καὶ εἶδομεν τὸν ἀγαθὸν σιτάδελφον Λακωνίας νὰ βγάξῃ καὶ τὸ συμπέβαγμα δὲ ἡ Διείκῃσις πρέπει νὰ παραιτήθῃ. Ὅσοι εἶδε δελεῖαι. Ἄλλὰ ἡ Διοίκησις δὲν πρὸκειται νὰ παραιτηθῇ ἢ Διείκῃσις μπορεῖ ν' ἀντικαταστήθῃ. Δὲν ἦτο κατάλληλος ἢ εὐκαιρία κ. Συνάδελφοι, νὰ βγῇ ἡδὲ τὸ συμπέβαγμα. Ἐλέγθη ἐδῶ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐνήργησε διὰ ἡ ἐχει προηγουμένα μὲ τοὺς διδασκάλους. Διότι οἱ Δημοδιδασκαλοὶ ὑποστηρίζουν ἀντιθέτως ἐκπαίδευτικὰς ἀπόψεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Αὐτοὶ, Κύριοι, εἶνε ἱκανὸν νὰ κάμῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ μᾶς καλέσῃ εἰς ἀπολογία διότι δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ ποῦμε μὴ τέτοια κατηγορία κατὰ τοῦ ὑπουργεῖου.

Δὲν εἶνε δυνατόν τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκμπαῖν σὲ ζητήματα Διοικήσεως τοῦ κλάδου. Ὅχι, ποτέ. Κύριοι! Οὐδα ἐπανέβη ἄλλοτε κατ' ὅσον ἐνθύμομαι. Εἰς ἄλλας συνέλευσας, πάλιν ἐγένετο χρῆσις τέτοιων πρᾶγματων καὶ κατὰ χροῖσις καμμὰ φορά. Αὐτὰ λέγονται καὶ ἐλέγοντο, πάντοτε, γιὰ κατανάλωσιν ἐσωτερικῆν καὶ πολιτικῆν. Δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν ἀντικειμενικῆν. Ἄλλὰ ἂν πιστεύωμεν, ἂν ἦτο δεδομένον (ποῦ ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω, διότι δὲν μπορεῖ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκτεθῇ ἐπὶ οὐ ποτέ!) ἂν λέγα ἦτο γεγονὸς αὐτὸ δὲ τὸ ὑπουργεῖον θέλῃ νὰ μᾶς τρεμνηταιθῇ καὶ μᾶς πείσῃ νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις ἀντιθέτως πρὸς τὴν συνέλευσίν μας, τὰ ἱδανικά μᾶς καὶ τὰς πεποιθήσεις μας, τότε ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, χρειαζέται ἡ σερὰν πολλήμασι. Ἡμεῖς οἱ ἄποιοι καλοῦμεθα ἀπὸ τῆς πολιτείας νὰ μορφώωμε καροκτηρὰς ἡμεῖς πρέπει νὰ ἔχουμε χαρακτήρα, ἡμεῖ; πρέπει νὰ δελεώμε πλοῖσι στὰ ἱδανικά μας. Καὶ ἡ μεγαλύτερα μας νίκη δὲ εἶνε ἂν νικῶωμεν τοιαύτας ἀντικλήψεις ἐμμενοντες εἰς τὰς προηγουμένας ἀποφάσεις μας. (Χειροκρῆσις).

Κεῖσες. Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως μας ἡ πρώτη ἐντολή ποῦ ἐδόθη ἦτο νὸ ἐπικοινωνήσωμεν μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας διὰ τὸ ζήτημα μᾶς καὶ μάλιστα ἦτο καὶ μὴ ἀπαίτησις σοβαρωτάτη νὰ διακόψωμεν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς συνέλευσεως. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν ἦτο ἐδῶ θεώρησε καλὸ νὰ ἐξακολουθήσωμε τὰς ἐργασίας μας καὶ συνεχῶς τὸν Πρόεδρον νὰ προσηλάθῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς συνέλευσεως μετὰ τοῦ κ. Προέδρου. Κατόπιν εἵκαμε νὰ καλέσωμε καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν Αἰθίνας προβάλλει μὴ παρετήρησις ἡ ὅποια ἐκὰν τὸ ὑπουργεῖον νὰ δικάζεται δυσμενὸς πρὸς τὸ κλάδον καὶ οὐ ἐναντίον τῆς Διοικήσεως.

Καθῆκον οὐκ εἶνε Κύριοι νὰ διαλυθῇ ἡ δυσμενὴς αὕτη κατὰ τοῦ κλάδου ἀτμόσφαιρα. **Τόσικες.** Ἡ ὀφισταμένη Κύριοι παρετήγησις μεταξὺ τοῦ κλάδου καὶ τοῦ ὑπουργεῖου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἐντολήν τὴν ὅποιαν ἔλαβον τὸ Δ. Σ. καὶ κακῶς οἱ κ. Συ-

λιτείας δὲ ἐνὸς σώματος καὶ μίαις ψυχῆς τὴν ἄμωσον καὶ ἀνευ ἀναβολῆς ὀλιπὴν ἱκανοποιήσιν τοῦ κλάδου πρὸς ἡθικὴν αὐτοῦ ἐξῆψωσιν καὶ ἂν δὲν μᾶς τὴν δόσιν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ κατὰστῶν ἀχρηστὸν καὶ ἐξευτελιστικὸν τοῦτο ἐπάγγελμα διὰ μίαις ὄλοι μᾶζι, ἢ ἂν δὲν εἶμεθα ἱκανοὶ νὰ τὸ κάμωμεν, νὰ παραμεινωμεν εἰς τὰς θέσεις μας ὀσπερὸντες, ὅσα ὀσπερὸντες καὶ χειρότερα ἀκόμη, χωρὶς νὰ φωνάζωμε οὐδὲν βάρβαροι καὶ χωρὶς νὰ ἔχουμε συλλόγους καὶ Ὀμοσπονδίας, διὰ νὰ ἐξοδεώμε τὸν κάκον χρῆματα, ἀφ' οὗ δὲν εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ τοὺς ἐνισχύσωμεν, χρειαζομεν τυχούσης καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς ἡμῶν δυνάμεως.

Σίρρα 21-5 26

N. Ρούδωρος

νὰ δώσω ἀνακτάωσαν τὴν συνέλευσιν μὲ τὴ Διοίκησιν τῆς Ὀμ. Αἱ ἀνεπαρκεῖαι αἱ ὅποια ἀνεπάρκην ἴσως μεταξὺ τῆς Διοικήσεως δύνανται νὰ διαλυθῶσι χωρὶς ν' ἀνεκινήσωμεν σφάλματα τῆς Διοικήσεως τὰ ὅποια ἐν καιρῷ τῆς δέουσι θὰ ἐλεγχθῶσι. Αἱ ἐργασίαι Κύριοι, διεκδικεῖν τὰς ἀπόψεις τοῦ χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ἢ δὲ εἶνε αὐτὸς δὲν λαμβάνεται ἢ δὲ ὄχι. Προσηλάθῃ νὰ τὴς ἐπιβάλλωμε μὲ τρόπον ἐπιβεβαιώσιν.

Βενιάδης (Χίου). Μία λυπηρὰ παρετήρησις συνέβη μετὰ τὴν συνέλευσιν καὶ ὑποσηλάθῃ. Ἡ παρετήρησις αὕτη πρέπει ν' ἀρθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως. Ἄλλὰ δὲν νὰ ἀρθῇ πρέπει νὰ πᾶν μὴ ἐπιτροπὴ ν' ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν τῆς καὶ νὰ πᾶν τι αἰσθάνεται ἢ διαβαλὴν ψυχῇ. Δὲν δὲν πᾶν νὰ κάμῃ πολιτικῆ. Καὶ τὰ πᾶν ἢ γνῶμη τοῦ κλάδου ἀπάνω στὸ φλέγον ζήτημα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ, εἶνε βγαλμένη ἀπὸ τὰ ὀλλᾶνα ὄλοι τοῦ Δασκαλικῶ κόσμου καὶ οὐ αἰσθάνεται ἔνα κόπον καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἀρόφωτον λαόν. Δὲν δὲν κάμῃ ἐκταλαμβάνω νὰ κάμωμε πολιτικῆ. Λυκοῦμαι κατὰ τὰς διότι ἡ γνῶμη τοῦ διδασκαλικοῦ Κόσμου τῆς Ἑλλάδος ἐπάνω στὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρυθμίση ἔχει παρετήρηθῃ καὶ ἐκμεταλλεῦσθαι ἀρόφως.

Μίνας Γνωρίζετ' εἰς μᾶς παρῶσιν νὰ ἐνωθῶμε εἰς τὴν συνέλευσιν ὄλοι οἱ δασκαλοὶ; τὸ ζήτημα τῆς μερῆσις τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὅποιαν ἐκπαιδευτικῆς μᾶς ἐπεσχεθῆν, ἀλλὰ τὴν ὅποιαν δὲν ἐτετέλεστο λόγω οἰκονομικῶν ἀναγκῶν. Ἄλλὰ ἡ διαγωγή τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας μᾶς ἐγγυάται ἡσθ τὴν ἐτέλεσιν τοῦ προγράμματος. Μέχρι τῆς χῆδης, ὅσον ἐπικοινωνήσωμεν μὲ διάφορα πρόσωπα ἐδείχθη δὲ οὐ δικάζονται ἐμμενοντες πρὸς ἡμᾶς. Τὴ συνέβη λοιπὸν; λόγοι παρετήρησεως τὴν ὅποιαν ὀφειλάμεν ν' ἀρωμεν καὶ πρέπει νὰ ἐξωσοδοτήσωμεν τὸ Σὸν Πρόεδρον πρὸς τοῦτο.

Ἄντ. (Κεφαλληνίας). Ἀσφαλῆς κ. Ἀντιπρόσωποι, παρετήρησις σερβαίνει μετὰ ἡ ὑπουργεῖου καὶ Συνελεύσεως. Αὐτὰ εἶνε ὀλοφάνεον. Δὲν εἶνε τῆς ἀρεθῆς νὰ τὸ ἐτετέλεστο. Πῶσιν οἱ παρετήρησις πρέπει ν' ἀρθῶσι. Τὸ μόνον κατάλληλον πρόσωπον ποῦ κρῖνει διὰ νὰ δῆρ τὰς παρετήρησις εἶνε τὸ Πρόεδρον.

(Πολλοὶ Σὺμφωνοὶ). Ἐνα πρᾶγμα θέλω νὰ οἶς τονίσω. Ὅτι οὐδεμία ψυχολογικὴ βία πρέπει νὰ ἐξασηθῇ εἰς τὸς ἀποφάσεις τοῦ κλάδου ποῦ ἔχουν ἀκαδημαϊκὸν χαρακτήρα. Θὰ εἶπωμεν τὴν γνῶμην μας ἐλευθέρως ὅπως ἀρῶμε εἰς πολιτείας Ἑλλῆνας τὴν γνῶμην μας ἀπὴν τὴν ἀκαδημαϊκὴν δὲν ἡμποροῦμε νὰ τὴν ἐπιβάλλωμε, παρὰ ἀρῶμε εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἂν θέλῃ τὴν δεχέται ἂν δὲ δὲν θέλῃ δὲν τὴν δεχέται. Ἐνα ἄλλο ἀκόμη πρέπει νὰ τονισθῇ: δὲ εἶνε ἀνάξιον τοῦ Ἑλλῆνος Δημοδιδασκάλου νὰ φέρῃ τὴν τίτλον τοῦ Κομμουνιστοῦ. Ὁ Ἑλλῆν Δημοδιδασκαλὸς εἶνε ὁ φορεὺς τῶν ἀγνοτέρων ἱδανικῶν, γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ γιὰ τὴν Οἰκογένειαν. Αὐτὸ εἶνε ἀναγκαῖον. Τὸ τονίζω.

Σενόπουλος (Γορτυνῶν). Κύριοι Συνάδελφοι, Ἐε δὲν ἐλέχθησαν κατὰ τῶν προηγουμένων ὀμιλησάντων συνάδελφων ἐπισημασθῆν ἢ γνῶμη δὲ ἡ διαφορά ἢ ὅποια ὕπαρχει σήμερον μετὰ τὸν κλάδον καὶ ὑπουργεῖον προέχεται εἰς διαφοράς ἀντικειμενικῆς καὶ ἐκ διαφοράς ἀρχῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμ. Τὸ προσηλάθῃ νὰ δηλώσῃ, δὲ μέχρι σήμερον ἀφ' ὄλου ἦρξισαν αἱ ἐργασίαι τῆς συνέλευσεως δὲν ἔλαβον οὐδεμίαν ἀπόφασιν παραβινοῦσαν τὰς περὶ τῆς τῆς παρελθούσης χρήσεως. Ἐπίσης δὲ ἐπρότεινε ὡς πρὸς τὸ ζήτημα κατὰ τοῦ ὄλοιο μᾶς κατηγοροῦν ὡς κομμουνιστὰς νὰ γίνῃ ψήφισμα.

Πολλοὶ. Εἶνε ταπεινωτικὸν. **Θεοδωροπούλου.** Κύριοι Ἀντιπρόσωποι. Σὰς παρακλῆ νὰ μὲ βοηθήσῃτε νὰ βγῶ ἀπ' αὕτη τὴν θάλασσα. Ἐδημιουργήθη μὴ θάλασσα ἀπὸ λόγους. Τὸ ὑπουργεῖον ζητεῖ ἀπολογίας γιὰ μὴ δικιά μας ἐνέγγεια. Ἐκὰ-

μας σκῆψι δὲ ὀσπερὶς κόμμα κλπ. κλπ. Αὐταὶ αἱ σκῆψις εἶνε ἐπιπεροῦσιν. Ποῖα εἶνε ἡ ἀποστολή μας; πρέπει νὰ ὄρωμε τὴν παρετήρησιν. Θέλωμε νὰ μᾶς ἀναγκάσωμε νὰ ποῦμε δὲ εἶμεθα μαλλιαροὶ-δημοτικιστὰς ἢ καθαρνοῦσιν. Πρέπει νὰ ποῦμε δὲ ἡ Διοίκησις δὲν εἶνε μαλλιορῆ.

Σόφης. Ὅλοι μας γνωρίζομεν, δὲ ἐπληθύνοντες εἰς ἀπολογία. Διὰ νὰ ἀρθῶν ἢ παρετήρησις τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ: νὰ τονισθῇ δὲ οὐδεμία ἀπόφασιν ἐλήφθη.

Πρόεδρος. Κύριοι Συνάδελφοι ἡ ἐπληθύνσις θεωρεῖται λήθωσα.

Ἡ Συνέλευσις ἀναθῆται εἰς τὸ Πρόεδρον νὰ ἐπισκευθῇ τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἄρσιν τῆς παρετήρησεως.

Πολλοὶ Ἀντιπρόσωποι. Μάλιστα, Μάλιστα. **Πρόεδρος.** Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀπολογιῶν παρακλῶ τοὺς κ. ἀντιπροσώπους νὰ εἰπη καθένας ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶνε σύμφωνα μὲ τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ συνέλευσις ἀπορροῖται ὅπως αὐριον ἡμέραν τῆς Ὀσκαμοσίας τοῦ νέου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τοῦ Προέδρου. (Χειροκροτήματα).

Λύεται ἡ συνέλευσις διὰ τὴν Δευτέραν πρωί.

Συνεδριάσις Δευτέρας 11 Ἀπριλίου 1926

Ἀπόγευμα ὄρα 4 μ. μ.

Πρόεδρος. Ἀρχεται ἡ Συνεδριάσις. Εἰσορχόμεθα εἰς τὸν ἔλεχον τῆς Διοικήσεως. Ἐα αὐτοῦ τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Ἡλιόπουλος.

Ἡλιόπουλος. Κύριοι συνάδελφοι, δὲ αὐτὸς τὴς κατηγορίας ποῦ ἔχομε ἀκούσις ἐδῶ μέσο, γιὰ τὴς ὅποιες ζητεῖται ἡ κεφαλὴ τῆς Διοικήσεως ἐπὶ πίνακι (γέλυτες), βερβαλοῦ κατ' ἕνας μπορεῖ νὰ ἐκχωρήσῃ. Καθένας βῆκαί αἰτία καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴς κατηγορίας του, οἱ ὅποιες ἐφαλμῆν, ἀπὸ ὑπερβολικὸν ἔφαλον ὑπερβολικῆ τὴν κατηγορία. Πρέπει ὄλοι βλάσωμε ὀσινὰ νὰ πρῶσποθέτωμε καὶ φρεσί; Καὶ τὸρα ἐξηγηθῆ. Κατηγορία δὲ ἡμποροῦμε νὰ ποῦμε ὅ,τε ἐμεῖς βροῦμε.

Μὰ εἶνε δυνατόν μία Διοίκησις νὰ μὴ ἔχη Παθητικὸ; Εἶνε δυνατόν μία Διοίκησις νὰ μὴ σκοπεύῃ; Ἀσὸν στὸ δρόμῳ βροῖκασι φραγμαῖς ἐμῆς τοῦς ἴδου; Τὸ νομ χεῖδιο εἶνε ἀρκετὸ γιὰ νὰ μᾶς σερρονίσῃ.

Ἀντιπροσωπεῖται Συλλόγου τοῦ ὄλοιο νὰ μέλῃ εἶνε 80 ὄλο γυμνασιασταὶ μετὰ τῶν ὄλοιο καὶ ἐγὼ. Πολλοὶ δὲ ἐτρεθῆν καὶ μᾶς καλοῦσαν νὰ σιναισπορῶν ἢ ἀπασαρηχτοῦ, ἀπὸ τὴν ὀμοσπονδία ἐναντίον τοῦ Νομοσχεδίου ἀλλὰ ὁ οὐλόλογος ἐτέθη μὲ τὸ νομοσχεδίου (Εἰρωνία).

Πᾶς κύριοι κατηγοροὶ δὲν καθίστε στὸ ἐδῶλιο τοῦ κατηγορομένου τοὺς πραγματικῶς ἰσχυρῶν καὶ σερτρεῖται αὐτὰ δὲ ἐναντίον τῆς Διοικήσεως; Ὁ οὐλόλογος μου ἐπικροτεῖ τὴν ὀσιν τῆς Διοικήσεως καθὸτι ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀνθρώπων, μὲ ἀδυναμίαν ἀνθρώπου, δοκιμάζει ἀνθρώπων καὶ οὐ θεοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον).

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ 'ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν συνάδελφων φωνεζομεν πληροφωρίας περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνδρομῆς τοῦ «Δ. Βήματος», δηλοῦμεν τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἡ συνδρομὴ διὰ τὸ εἶος 1926-1927 ἀρτίζεται ἀπὸ τῆς Μαῖου καὶ ἀπὸ τοῦ 76 φύλλου.
- 2) Ἡ συνδρομὴ ἐκ δρ. 40 εἶνε προμῆψερον νὰ στέλλεται διὰ τῶν Συλλόγων, χάριν τῆς δὲν ὀλοιοῦσεως τῆς δὲν ἀνεκτικῶσεως τοῦ φύλλου.
- 3) Οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ δὲ λαβῶν δὲ τὰ φύλλα, ἀπὸ τοῦ δρ. 76, ἴφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἐν τῷ μετὰ τὴν ἐξαντιλήθῃ.
- 4) Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν συνδρομητῶν πρέπει νὰ λήθων μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, διότι δὲν δικαιολογεῖται συνέδελφος, ὁ ὅποιος δὲν θὰ γίνῃ μέλον συνδρομητῆς τοῦ εἰσῆμου ὄργάνου τῆς Ὀμοσπονδίας του.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Υπό της Συνομοσπονδίας των δημοσίων υπαλλήλων της Ελλάδος εξεδόθη η κάτωθι ανακοίνωσις:

Η Συνομοσπονδία των δημοσίων υπαλλήλων της Ελλάδος ως εκπρόσωπος ολοκληρού του οργανισμού δημοσίου-καλληλικού κόσμου δηλωεί ότι συμπεριφέρεται ολοψύχως την εύγενή προσπάθειαν της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας προς ικανοποίησιν των δικαιωμάτων αιτημάτων της περί διαβαθμίσεως των δημοδιδασκάλων και υπαγωγής των εις τόν κανονιστικόν Νόμον και επικαλείται την προσοχήν της Κυβερνήσεως προς εύεγκλην λύσιν ζητήματος αφερώντος κλάδον ύψιστης κοινωνικής αποστολής.

Ηρακλή 28 η 26.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τέσσαρες Υπουργοί της σημερινής κατστάσεως, διαδεχθέντες άλλλους εις τόν ύπουργόν της Παιδείας εδήλωσαν ότι αναγνωρίζουν επιβεβλημένην την διαβάθμισιν των δημοδιδασκάλων και υπεσχίθησαν να αποκδώσουν εις αυτούς τόν δικαίον. Αλλά επειδή, καθώς φαίνεται, κανείς από αυτούς δεν ελχεν επίγνωσιν της αποστολής του, τόν καταρτιζόμενον Νομοσχέδιον παρεδίθετο διά πρωτοκόλλου μαζί με την άλλην ύπηρεσίαν και οι δημοδιδασκαλικοί δικαίως εζήτησαν τόν τερματισμόν της καιζομένης εις βάρος των κομωδίας, από τόν μόνον δυνάμενον να τερματίσῃ αὐτήν, τόν κ. Πάγγαλον.

Πράγματι ο κ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκύρωσε τόν Διάταγμα τούτο διά της ύπογραφής του και ανέθεσεν εις τόν αρμόδιον επί της Παιδείας ύπουργόν κ. Αγγινητήν να ενεργήσῃ τήν δημοσίευσίν του.

Εν τούτοις τόν Νομοσχέδιον αὐτό εὑρίσκειται εις τόν Γεν. Λογιστήριον πρὸς νέαν μελέτην και ἡ Διδασκαλικὴ Ομοσπονδία διὰ τοῦ ὁκομημάτος της πρὸς τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας, ζητεῖ τήν ἐπέμβασίν του.

Πιστεύοντες ὅτι δεν πρέπει να ἐξακολουθήσῃ ἄγωνιῶν ἕνας ὀλόκληρος ὀκαλληλικὸς κόσμος, συνιστῶμεν να δημοσιευθῇ τόν νομοσχέδιον αὐτό, ἀφοῦ μάλιστα δεν ἔχει ἀμέσους ὀκονομικὰς συνεκίας.

Ἐλληνικὴ 21 η 21

Τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀφερὸν τήν διαβάθμισιν τῶν δημοδιδασκάλων, κυκλοφορήσαν μεταξὺ διαφόρων χωρῶν και γραφείων και μελετηθέν διαδοχικῶς παρὰ τεσσάρων ὀπουργῶν της Παιδείας, οἱ ὀκτοὶ ἐπιγγέλθησαν διὰ κερπωδῶν προγραμμάτων τήν ἀνρόσθιν της λαϊκής ἐκπαίδευσως, παρακείμεθῃ και πάλιν εις εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον τοῦ κράτους. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ δλη δικαία ὀκόθεσις τῶν δημοδιδασκάλων, τῶν κατ' ἐξοχὴν ἀδικουμένων τούτων ὀκαλλήλων τοῦ κράτους, παρακείμεται εις τὰς ἔλληνικὰς καλλένδας.

Ἐλ. Βήμα 21 η 21

Θίλομεν να ἐπιζῶμεν ὅτι ἡ παρακομή εις τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ νομοσχεδίου περί διαβαθμίσεως τῶν δημοδιδασκάλων θὰ εἶναι ἡ τελευταία ἀπὸ τὰς ἀναριθμήτους ἐπιξεργασίας τὰς ὀκοίας ἐπὶ τέσσαρας ὀλοκληροὺς μῆνας

ΑΣΜΗ ΛΗΘΜΟΝΩΜΕΝ ὅτι ἐκεῖ, πού τὰ ἄτομα εἶναι ἀνίσχυρα ἢ ὀλότης ἀποβαίνει πανίσχυρος και ἐκεῖ, πού ὡς ἄτομον ὀ καθένας πολλὰκις περιφρονεῖται και συντρίβεται, ὡς ὄνολον πάντοτε ἐκτιμᾶται και σταδιοδρομεῖ.

ὀφίσταται τὸ νομοσχέδιον τούτο. Οἱ δημοδιδασκαλοὶ πολὸ δικαίως ἀναμένουν τὸν ὀριστικὸν διακανονισμόν τοῦ ζωτικῦ τούτου δι' αὐτοὺς ζητήματος, και τὸ ὕπουργεῖον της Παιδείας δεν θὰ θελήσῃ να παρατείνῃ ἐπὶ περισσώτερον χρόνον τήν δικαιολογημένην ἀνυπομονήσιν τοῦ διδασκαλικῦ κόσμου.

Ἐλ. Τύπος 31 η 20

ΑΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ ΘΙΓΟΥΝ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

(Ἀπὸ «τὰ Μακεδονικὰ Νέα» της Θ. Πίσης).

Ἡ ὀκομία περι αἰματηρῶν ὀκονομιῶν και δεν ἤνυάμεθα να φαντασθῶμεν ὀκοίον εἶδους θὰ ἦσαν τὰ μέτρα αὐτὰ διὰ τῶν ὀκοίων θὰ ἐπαυγχανέτο ἡ περιστολή τῶν δαπανῶν, αἱ ὀκοίαι ἦσαν τὸ κράτος εις ὀκονομικὸν ἀδιέξοδον.

Πάντως ἐπιστεύομεν εις κατάργησιν τῶν ταξιδιῶν τῶν Κυβερνῶντων διὰ τῶν κολεμικῶν κλοίων, ὀλιγοτέραν σκατέλην εις τήν ἐμφάνισιν τῶν δημοσίων ὀπηρεσιῶν, κατακαυσιν τῶν ἐπιχορηγήσεων εις διάφορα τοίρκοια, και ἱκποδρόμους, καὶ τέλος κοῦ θὰ μπορούσε να περιρισθῇ ἡ και να λείψῃ ἐφ' ὄσον ἡ ἐκ τούτου ζημία θὰ ἦτο ἀνεπαίσθητος.

Αἱ αἰματηραὶ ὄμοκ ὀκονομιαὶ, ὄμοκ ἀπεκλήθησαν, αὐταὶ ἐπὶ τὸ δραματικώτερον, ἐν ἔθισιν μὲν σκαρῶς τὰ σημεῖα, πρὸς τὰ ὀκοία θὰ ἔφερε πρωτίστως και ἀκολύτως να στραφῶν, ἤρχισαν δὲ να ἐφορμῶζονται εις τήν ἐκπαίδευσιν!

Τὸ σημεῖον ὄηλαθῇ ἐκεῖνον, τὸ ὀκοίον ὄχι μόνον θὰ ἔφερε ν' ἀφίσῃ ἀβικτον ἡ Κυβερνητικὴ χιρουργικὴ μάχαιρα, ἀλλὰ και ὄκοχροῦτο να ἐνισχύσῃ ἔτι μάλλον. Ἄλλ' ὄ; ὄμιλήσωμεν μάλλον συγκεκριμένως:

Αἱ Κυβερνητικαὶ ὀκονομιαὶ ἤρχισαν ἐφαρμοζόμεναι ἀπὸ τήν Θεσσαλονικὴν και εἶναι πράγματι αἰματηραὶ Διετάχθῃ ἡ ὄμπτηξις τῶν δύο διδασκαλείων εις ἔν! Εἶναι προφανές, ὄτι κακὴ γνώσις τῶν πραγμάτων της Μακεδονίας ὄδήγησαν εις τήν ἀκόφασιν ἤτις ὄδυνηρὰν προδξίνησεν ἐνιούκωσιν εις τήν δημοσίαν γνώμην.

Διὰ να ἐκλήθῃ ὀκονομία; ὄλλῶν ἐκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν καταδικάζεται ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Μακεδονία.

Καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπιφύττων τοῦ Διδασκαλείου Ἐθλέων ὄκερτεσσαράκοντα μαθητρία. Ἐσφυρηλατεῖτο ἐκεῖ μέσα ἡ ψυχή της Ἐλληνίδος εις τήν ὀκοίαν θ' ἀνετίθετο ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτήρος, ἡ ἀναζωκώρωσις τοῦ ἔθνικου φρονήματος, ἡ διακαταδωγῆσις τῶν Μάκεδονοπαίδων της ὀκαίθρου. Κατ' ἔτος τεσσαράκοντα και πλέον διδασκαλίσσαι ἐστέλλοντο να διδάξουν εις τὰ χωρία της ὀκαίθρου και χάρις εις τοὺς κόπους και τήν δραστηριότητα τῶν καθηγητῶν ἐπληροῦντο τὰ κενὰ, να ὄσκιε παρουσιάζει ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Μακεδονία.

Τὸ Κράτος, τὸ ὄκοίον κοτὲ δεν ἠθέλησε να γνωρίσῃ τὰς ἀνάγκας της Μακεδονίας δεν ἀντελήφθη τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον. Εἶδε μόνον ὄτι εις τὸν προϋπολογισμόν του ἀνεγράφετο ἕκατοντάδες τινες χιλιάδων δραχμῶν διὰ τήν συντήρησιν τοῦ Διδασκαλείου Θεσσαλονικῆς, ἔκρινε περιττὴν τήν ὄκαρξιν του και κατέληξεν εις τήν ἀκόφασιν της συμπετήξεως του, δηλαθὴ τοῦ κλεισιματός του. Ἡ Μακεδονία ἐπιξεῖς δεν θὰ ἔχῃ νέας

διδασκαλίσσας και τὰ ὄκάρχοντα κενὰ θὰ μείνουν κενὰ εις ἀνάμνησιν τῶν αἰματηρῶν ὀκονομῶν χάρις εις τὰς ὄκοίας θὰ σωθῶμεν.

Ἄλλ' ἡ Θεσσαλονικῆ, ἡ ὄκοία και ὄκο τῶν Τουρκικῶν ζυγῶν συνειτήρησε τὸ Διδασκαλεῖον Ἐθλέων, δεν εἶναι δυνατόν να μὴ διαμαρτυρηθῇ διὰ τήν ἀκόφασιν εις ἡν προήλθεν ἡ Κυβέρνησις, ἀκόφασιν ζημιῶσαν κοικιλοτρόπως ὄχι μόνον τήν Ἐκπαίδευσιν ἀλλ' αὐτὸ τὸ Κράτος. Ἐάν ἐκεῖ εις τὰς Ἀθήνας ἐπιμένουν ν' ἀγνωοῦν τὰς εἰδικὰς συνθήκας ὄφ' ὄς ζῆ ἡ Μακεδονία, τὰς γνωρίζομεν ἡμεῖς και τὰς ὄκοδεικνύομεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν. Τὸ διδασκαλεῖον Ἐθλέων δεν πρέπει να κλείσῃ, ὄδοι ὄκάρχον ἀνοιχτὰ τὰ ὄκαλιε τῶσων προπαγανδῶν ἔτοιμα να ἐκωφεληθοῦν της περιστάσεως.

Ἄρκει, φρονοῦμεν, ὄλόγος αὐτὸς μόνον διὰ να κείσῃ τοὺς ἔθόνοντας ὄτι ἄλλακοῦ πρέπει να στραφῇ ἡ προσοχή των πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν αἰματηρῶν ὀκονομιῶν και ὄχι εις τήν Ἐκπαίδευσιν και ὄη τήν ἐν Μακεδονία τοιαύτην. Τὸ Διδασκαλεῖον Ἐθλέων ὄχι μόνον δεν πρέπει να κλείσῃ, ἀλλὰ να ἐνισχυθῇ, να ὄργανωθῇ μάλλον κατὰ τρόπον ἀκολύτως ἐξυπηρετικὸν της ἐκπαίδευσως ἐν Μακεδονία. Αὐτὸ εἶναι ἀξίωσις τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ και δεν πιστεύομεν να παροραθῇ.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΩΣ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Δημοσιεύοντες κατὰ καθήκον τήν κατωτέρω ἐκιοτήν του τῶος Δ. Συμβουλίου, εἰμεθα ἡγαχοσμένοι να δηλώσωμεν ὄτι, ἡ ἀκόφασις της ὀιοκῆσεως, ἡ κοινικοποιηθεῖσα πρὸς τοὺς Συλλόγους και ἀνακοινουμένη ὄμμερον δημοσίως, ἀποβλέπει εις τήν ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερότων της ὄργαγωτικῆς Ἰδέας και ὄμι τῶν ἀτόμων. ὄς τοιαύτη, ἐκομῆτως, δεν ὄύναται να ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τήν γνώμην τῶν ὄκοιυθέντων σκατέλων.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἐχοντας ὄπ' ὄφει τις κληροφορίες και ἀκόφασις κοῦ ἀνακοινῶντε με τήν τελευταία σας ἐγκύκλιο σχετικὰ με τήν ἀκόλυσῃ μας, ἐρχόμεσθε να ὄς δηλώσωμε τήν ἐπιθυμία μας; να μὴν ἀσχοληθῇ κιά ἡ ὄργανωτῆ μας με τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἄνωρίζομε πὸς δὲ θ' ἀρνηθῆτε να ἱκανοποιήσετε αὐτὴ μας τήν ἐπιθυμία μας; και εἶνε δικαίωμα κάθε κοινόμενου συναδέλφου να ἐπιτρέψει; ἡ ὄχι ἀνεργεῖς εἶτε γιὰ ἐναδιορισμό του, εἶτε γιὰ ὀκονομική του ἐνίσχυση. Περιττὸ να προσθέσωμε πὸς ὄδοι τοὺς ἔρανους κοῦ ζήτητῆς σκακέουμας να ἔξωομε.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1926

Μὲ ἐπιτήρησῃ

Ἄριδν. Ρουχωτῆς, Δ. Ι. Δούκας, Ἄγ. Γιούρτις, Π. Δημητράτος, Ἐλ. Ρέπουλη.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ και ὀκονομικὴ ἀποκατάστασις τοῦ δημοδιδασκαλείου θὰ περαιώσῃ συντομώτερα τὸ ἔργον σου, Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας.

